

ВО ИМЕТО НА ГРАЃАНИТЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

ОСНОВНИОТ СУД ВО БИТОЛА како првостепен процесен суд во совет составен од судијата Александар Илиевски како претседател на советот со судиите поротници Бранкица Петровиќ и Наталија Димитровска како членови на советот, решавајќи во правната работа по тужбата на тужителот АВ Electrolux Stocholm Шведска St.Goransgatan 143 SE 105 45 Stocholm Шведска, застапуван преку адвокати Живка Костовска-Стојковска и адвокат Татјана Поповски Булоски двата од Скопје, против тужениот Занаетчија Теодор Димче Палензо ЕЛЕКТРОЛУКС Палензо Теодор ул.Браќа Мингови број 18, застапуван од адвокатот Николчо Лазаров од Скопје, основ повреда на правото од индустриска сопственост, вредност на спорот 40.000,00 денари, по одржаната усна, јавна и главна расправа од 01.07.2016г, во присуство на полномошниците на странките и овластеното лице на тужениот, донесе:

ПРЕСУДА

ДЕЛУМНО СЕ УСВОЈУВА прецизираното тужбено барање.

СЕ УТВРДУВА дека тужениот го повредил правото на трговска марка на тужителот, за трговската марка Electrolux(во збор)со регистарски број 03982 со приоритет од 18.09.1957г, регистрирана за производи од класата 03,07,09,11 и 21 од Меѓународната класификација на производи и услуги и Electrolux (во збор) со регистарски број 03983 со приоритет од 20.09.1928 година, регистрирана за производи од класите 01, 03, 04, 06 ,07, 08, 09, 10, 11,12,14,17,18,20,21 и 24 од Меѓународна класификација на производи и услуги на начин што оваа трговска марка, тужениот неовластено ја користи во својата фирма Занаетчија Теодор Димче Палензо ЕЛЕКТРОЛУКС ПАЛЕНЗО ТЕОДОР Битола и на начин што оваа трговска марка тужениот неовластено ја користел како регистрант во домените:electroluksmakedonija.com.mk,electroluxsheatingelements.com.mk,electroluxservice.com.mk и akademijaelectrolux.com.mk, при Македонската истражувачка мрежа MAP-нет во периодот од 15.08.2014 година до 16.01.2015 година.

Тужбеното барање на тужителот со кое што бараше да се утврди дека тужениот Занаетчија Теодор Димче Палензо ЕЛЕКТРОЛУКС ПАЛЕНЗО ТЕОДОР БИТОЛА го повредил правото на трговска марка на тужителот за трговската марка ZANUSSI (во збор) со број на пријава ТМ-2013/556, за производи и услуги од класа 28 од Меѓународна класификација на производи и услуги, на начин што оваа трговска марка тужениот неовластено ја користел на интерактивната интернет апликација, како и барањата да се забрани на тужениот да ги користи трговските марки на тужителот и тоа Electrolux (во збор) со регистарски број 03982 со приоритет од 18.09.1957г, регистрирана за производи од класата 03,07,09,11 и 21 од Меѓународната класификација на производи и услуги и Electrolux(во збор) со регистарски број 03983 со приоритет од 20.09.1928г, регистрирана за производи од класите 01,03,04,06,07,08,09,10,11,12,14,17,18,20,21 24 од Меѓународна класификација на производи и услуги и ZANUSSI(во збор) со број на пријава ТМ-2013/556 за производи и услуги од класата 28 од Меѓународната класификација на производи и услуги, како и барањето да се забрани на тужениот Занаетчија Теодор Димче Палензо ЕЛЕКТРОЛУКС ПАЛЕНЗО ТЕОДОР Битола да го употребува зборот ЕЛЕКТРОЛУКС или пак негова транскрипција или транслитерација на ЕЛЕКТРОЛУКС како содржина на фирма и му се наложува на тужениот Занаетчија Теодор Димче Палензо ЕЛЕКТРОЛУКС ПАЛЕНЗО ТЕОДОР Битола да во рок од 8 дена од правосилноста на пресудата да ја промени фирмата на начин што истиот јасно ќе се разликува од трговските марки ЕЛЕКТРОЛУКС со регистарски броеви 03982 и 03983 или од нивната транскрипција ЕЛЕКТРОЛУКС или транслитерација ЕЛЕКТРОЛУКС, сето тоа, **СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНО.**

Секоја странка да ги сноси своите трошоци на постапката.

РЕШЕНИЕ

СЕ ЗАДОЛЖУВА тужителот да му ги надомести на тужениот процесните трошоци за рочиштето од 06.04.2016 година, во износ од 4.680,00 денари, а во рок од 15 дена од приемот на пресудата.

II

Барањето на тужениот за досудување на процесни трошоци за рочиштето од 11.05.2016 година, **СЕ ОДБИВА**.

Образложение

Тужителот во тужбата и во текот на постапката по предметот преку своите овластени полномошници наведе дека тужениот извршил повреда на правото од индустриска сопственост, поточно повреда на правото на трговска марка на тужителот, на начин што ги користел трговските марки на тужителот и со истите се претставувал во правниот промет, со што на тој начин и ја сторил повредата, а воедно наведе и дека одреден временски период тужениот бил регистрант на домени, за марки кои припаѓале на тужителот со што и со тоа правел повреда на правата од интелектуална сопственост кој припаѓаат на тужителот, поради што предвид на сето тоа побара да му се уважи тужбеното барање како го прецизира во завршен збор даден во писмена форма, а кое прецизирање беше воглавно исто како првично поставеното тужбено барање, со тоа што барањето беше дополнето со временскиот период во кој тужениот ги користел домените, а што произлезе од фактите утврдени во текот на постапката, како и од известувањето од Мар-нет, поради што и се прифати таквото прецизирање од страна на судот, бидејќи истото беше во рамките на утврдените факти во текот на постапката. Докази предложи. Трошоци побара.

Во одговор на тужба и во текот на постапката по предметот тужениот преку својот полномошник го оспори тужбеното барање со наводи дека не го повредил правото на трговска марка на тужителот, поради што предложи на судот да го одбие тужбеното барање, а дотолку повеќе што тужениот не бил, ниту пак можел да му биде конкурент на тужителот и со тоа ги повредува неговите права. Докази исто предложи. Трошоци исто така побара.

Во доказна постапка судот ги изведе доказите со читање на извод од регистар на трговски марки бр.10-313/2-2015, извод од регистар на трговски марки бр.10-314/2-2015, извод од регистар на трговски марки бр.10-768/2-2015, записник за потврдување на факти ОДУ.1665/2-2014 од 26.11.2014г, со прилог интерактивни апликации, записник за потврдување на факти ОДУ.бр.576/2014 од 05.05.2014 година со прилог интерактивни апликации, решение на ДЗИС.10-283/7-2011, решение на ДЗИС 10-281/7-2011г, решение на ДЗИС.бр,10-28/7-2011г, решение на ДЗИС.бр,10-869/7-2011г, решение на ДЗИС.број 10-870/7-2011, решение на ДЗИС.број.10-2406/4-2011, решение на ДЗИС.10-282/7-2011г, решение на ДЗИС бр.10-284/7-2011, наод и мислење бр 008-2014 од Марин Гавриловски, вештачење бр.47-03/2012 од МАГО Агенција за експертизи инжинеринг и други услуги, известување од ДЗИС.бр.10-769/2-2015год, известување од ДЗИС.број.10-771/2-2015г, известување од ДЗИС.бр.10-770/2-2015г, стручно мислење за илустративни логистички разлики, известие од СВР Битола за промена на презиме, извод од централен регистар за тековна состојба, решение за упис во регистар на занаетчии, извод од МК на родени, решение за промена во регистар на занаетчии, стручно мислење за транскрипција на назив Електролукс, емајл кореспонденција, писмена понуда за опрема за перење алишта испратен до Димче Палензо, непреведен материјал, записници за инспекциски надзор, извадоци од компјутерски материјал, примероци од тужби до Управен суд Скопје, потврда за признато право на ректорирање, барање за покренување на арбитражна постапка, одговор на поднесено барање за арбитража за домен бр.12853, одговор на поднесено

«ТС-13/15»

барање за арбитража за домен бр.25786, одговор на поднесено барање за арбитража за домен 12781, одговор на поднесено барање за арбитража за домен бр.28739, одговор на поднесено барање за арбитража за домен 12848, одговор на поднесено барање за арбитража за домен 9851, одговор на поднесено барање за арбитража за домен бр.8934, одговор на поднесено барање за арбитража за домен бр.14111, одговор на поднесено барање за арбитража за домен бр.12852, одговор на поднесено барање за арбитража за домен бр.9852, одговор на поднесено барање за арбитража за домен бр.30131, одговор на поднесено барање за арбитража за домен бр. 30636, примероци од тужби до Управен суд Скопје, известување од Македонска академска истражувачка мрежа MAP-нет од 20.11.2015г, со прилог историјат за домени, превод од вешт наод на Марин Гавриловски, ЦД од интерактивна апликација.

Судот не прифати и одби да се изведи како доказ вештиот наод од доцент Неда Здравева заедно со прилозите кон тој наод доставен на рочиштето од 01.07.2016г, од причини што овој доказ не беше предходно најавен и со тоа не ги исполнуваше условите од членот 284 од ЗПП, а согласно записникот на овој суд од 17.09.2015 година во кој тужителот наведе дека не предлага други докази. Судот не ги ценеше како доказ и доставените судски одлуки бидејќи судската пракса не се однесуваше на истиот настан и период како и оваа тужба, а што се однесува на стручното мислење истото е воопштено и се однесува на повеќе судски предмети.

На тој начин, а имајќи ги во предвид предходно наведените докази во ставот 3 од образложението на одлуката, ценејќи ги истите во смисла на членот 7 и член 8 од ЗПП, судот ја утврди следната фактичка положба:

Тужителот АБ Електролуks претставувал правно лице со потекло од Р.Шведска град Стокхолм, формиран уште во 1910 година, кој како таков продавал свои производи во повеќе земји во светот и со тоа бил глобален лидер во производството на апарати за домаќинство и апарати за професионална употреба. Тужителот воедно е и носител на повеќе национални и меѓународно признати трговски марки како што се ELECTROLUX и ZANUSSI. Овие трговски марки биле регистрирани на име на тужителот во Државниот завод за индустриска сопственост со посебни регистарски броеви, така што трговската марка Electrolux била со регистарски број 03982 и приоритет од 18.09.1957г, регистрирана за производи од класата 07,09,11 и 21 од Меѓународната класификација на производи и услуги, а истата била регистрирана и со регистарски бр.03983 и приоритет од 20.09.1928 година регистрирана за производи од класите 01 до 24 од Меѓународната класификација на производи и услуги. Трговската марка Zanussi била исто регистрирана во Државниот завод за индустриска сопственост на РМ, како марка на тужителот со број на пријава ТМ-2013/556, за производи и услуги од класата 28 од Меѓународната класификација на производи и услуги.

Тужениот пак е регистриран и е пријавен во Трговскиот регистар на Република Македонија како занаетчија со назив Занаетчија Теодор Димче Палензо ЕЛЕКТРОЛУКС ПАЛЕНЗО ТЕОДОР Битола со употребна дозвола како занаетчиски дуќан- работилница, микросубјект, со дејност поправка на електрични апарати за домаќинство и опрема за домови и градинки- видно од тековната состојба. Тужениот не произведува и не продава производи од марката на тужителот бидејќи истиот е занаетчија, ниту пак е овластен од тужителот за да биде дистрибутер или пак сервисер на неговите производи, така што тужениот воопшто нема деловни односи со тужителот, освен што во неговата фирма го користи зборот Electrolux, некаде со македонска, а некаде со латинична транскрипција и транслитерација. Покрај користењето на трговската марка од тужителот како назив за својот дуќан со кој се претставува во правниот промет, тужениот во временскиот период од 15.08.2014 година па се до 16.01.2015 година, ги регистрирал на свое име домените electroluksmakedonija.com.mk, electroluxheatingelements.com.mk, electroluxservice.com, akadmi.jaelectrolux.com.mk, а на кои домени исто се споменува логото и збор Electrolux, односно тужителот.

На овој начин, а со оглед што тужениот во овој временски период ги регистрирал на свое име ваквите домени со кои се претставувал на интернет, како и со оглед што постојано ја користел трговската марка Електролуks на тужителот како назив за својата фирма и со тоа се претставувал во прометот, тужителот сметал дека со тоа тужениот му

«ТС-13/15»

го повредува правото на тужителот како носител на трговските марки electrolux и zapussi и дека тоа претставувало повреда на членот 206 од Законот за индустриска сопственост, според која одредба тужителот како носител на трговските марки имал исклучиво право истите да ги користи во прометот за означување на своите производи и услуги и според која одредба како носител на трговската марка би имал право да забрани користење во прометот на знак кој е идентичен или пак сличен со трговската марка за идентични или пак слични производи или услуги, доколку таквата сличност може да создаде забуна кај просечен потрошувач вклучително и можност од асоцијација помеѓу знакот и трговската марка, заради што и ја поднесе предметната тужба против тужениот, со која бара да се утврди повреда на правото на трговските марки од тужителот, како и да му се забрани на тужениот да ги користи овие марки на тужителот и му се наложи да ја промени својата фирма.

Фактичката состојба судот ја утврди преку изведените докази и тоа изводите од Државниот завод за индустриска сопственост, известувањето на МАР-нет, записниците за потврдување факти и наодите на Марин Гавриловски и МАГО Агенција за експертизи, при што судот на вака утврдена фактичка положба одлучи како во изреката на одлуката, а од следните причини:

Според член 175 став 1 од Законот за индустриска сопственост предвидено е дека со трговска марка се штити знак кој што може графички да се прикаже и кој е подобен за разликување на стоките или услуги на еден учесник во прометот од стоките или услугите на друг учесник во прометот. Според став 2 со трговска марка се штитат знаци подобни за разликување, како зборови, букви, слики, цртежи, комбинации на бои, вклучително и форми на стоки и нивни пакувања, како и комбинациите на сите напред наведени знаци, додека според ст.3, зборовите и буквите од ст.2 на овој член, можат да се напишат на било кој јазик и со кое било писмо.

Во конкретниот случај неспорен е фактот за тоа дека тужителот е светски познат производител, односно глобален лидер во производството на апарати за домаќинство и за професионална употреба, како и носител на заштитените трговски марки како што е и марката Electrolux. Од увидот во изводите со број 10-313/2-2015 и бр.10-314/2-2015 судот констатира и со тоа утврди дека тужителот ја има регистрирано оваа трговска марка во Државниот завод за индустриска сопственост на Република Македонија, со регистарски број 03982 и приоритет од 18.09.1957 година како и со регистарски бр 03983 со приоритет од 20.09.1928г, регистрирана за производи од класите при Меѓународната класификација на производи и услуги.

Согласно член 206 ст.1 од Законот за индустриска сопственост предвидено е дека носителот на трговската марка има исклучиво право да ја користи марката во прометот за означување на своите стоки, односно услуги. Според став 3, Носителот на трговската марка има право да забрани користење во прометот од страна на трети лица без негова согласност знак кој е идентичен со трговската марка за идентични производи или услуги, доколку таквата сличност може да создаде забуна кај просечен потрошувач вклучително и можност од асоцијација помеѓу знакот и трговската марка и идентичен или сличен со трговската марка за различни производи или пак услуги доколку трговската марка има репутација во Република Македонија или доколку употребата на тој знак без оправдана причина претставува нелојална конкуренција или му штети на дистинктивниот карактер на трговската марка.

Од изведените докази во текот на постапката судот утврди со додавањето и користење на зборот-трговската марка Електролуks кон фирмата на тужениот, се добива генерален впечаток за постоење на идентичност, со порано регистрираното право на трговска марка на тужителот, а која марка важи за добро позната трговска марка, со што со тоа, а бидејќи тужителот е носител на electolux марките како право од индустриска сопственост, додека пак тужениот без согласност од тужителот ја користи македонската транскрипција на оваа марка во трговскиот и правен промет, како и на интернет, со тоа тужениот прави повреда на трговската марка на тужителот, поради кои причини судот во оваа постапка утврди дека тужениот ја повредил трговската марка на тужителот Електролуks бидејќи истата неовластено и без одобрение од тужителот ја користи во својата фирма, како и на интернет во делот кој се однесува за користење на домени во

периодот од 15.08.2014 година, па се до 16.01.2015 година бидејќи во сите тие домени: electroluxmakedonija.com.mk, electroluxheatingelements.com.mk, electroluxservice.com.mk, akademijaelectrolux.mk, се претставува со знакот и трговска марка на тужителот electrolux.

Што значи во случајот има повреда на трговската марка Електролукс од страна на тужениот, која што повреда се состои во тоа што тужениот без овластување, согласност и одобрение од тужителот ја користи оваа трговска марка за претставување во прометот, а во одреден временски период и на интернет.

Наведеното е од големо значење и е важно бидејќи заштитените трговски марки како што е и марката Електролукс, го вбројуваат тужителот во добро познатите трговски марки поради што секое имитирање на оваа концепција, би претставувало повреда на правата на тужителот од интелектуална сопственост. Појдувајќи од ова становиште, а во согласност со предходно цитираните законски одредби судот во дел го уважи тужбеното барање, наоѓајќи дека тужениот ја повредил трговската марка Електролукс на тужителот бидејќи без одобрение и согласност од истиот ја користи таа марка, а која што марка асоцијативно потсетува на тужителот и токму со тоа ја прави повредата, независно што не ја врши иста дејност како и тужителот, тужениот преку називот на својата фирма потсеќа и асоцира на тужителот.

Притоа иако вака уважено, тужбеното барање нема свој кондемпнаторен дел за тужениот, тоа не значи дека истото не може да опстои вака како е, бидејќи судот смета дека тужителот би имал интерес од вака добиената одлука бидејќи утврдена е повреда на неговата трговска марка од страна на тужениот, а со одлуката утврдено е и повреда на трговската марка на интернет за еден одреден временски период, а кој утврден однос и повреда тужителот би можел да ги употреби во иднина доколку докажи дека тужениот му е конкурент во одредени работи или пак доколку докажи дека му прави штета. Значи тужителот има интерес да се утврди дека е повредена неговата трговска марка како во поглед на користење на истата за називот на тужениот така и во поглед на регистрирање на интернет за одредениот временски период, како би можел во иднина врз основа на оваа одлука да истакне евентуално друго барање, секако доколку докажи дека тужениот му е конкурент или му прави штета што значи ова пресуда би ја елиминирала потребата од утврдување на одговорност на тужениот во евентуална друга парница.

При одлучувањето во однос на уважениот дел од тужбата, судот ги имаше во предвид наводите на тужениот за тоа дека немало сторено повреда на трговската марка, меѓутоа во случајот неспорен факт е дека фирмата на тужениот според својот назив потсеќа и асоцира на тужителот кој е заштитен знак за оваа трговска марка и токму тоа е повредата. Во однос на наводите дека не постои сличност на знакот електролукс помеѓу фирмата на тужениот и тужителот бидејќи имало лингвистички разлики и разлики во формата и буквите, судот не ги прифати бидејќи неспорно е дека зборот електролукс потсеќа на тужителот, неспорно е дека овој збор не е изведен збор од македонски јазик и крајно доколку вистина било така и имало разлика меѓу знаците, тогаш Државниот Завод за индустриска сопственост немало да ги одбие пријавите на таткото на овластеното лице на тужениот, а кои што пријави се однесуваа во врска со разликите на овој знак. Неспорен факт е дека тужителот е тој кој што во заводот за индустриска сопственост прв ја регистрирал оваа трговска марка и по која трговска марка е препознатлив во правниот промет, така што тука нема никаква дилема за тоа дека тужениот прави повреда на трговската марка на тужителот со тоа што ја користи истата за претставување на својот дуќан во правниот промет, а во одреден период и на интернет.

Во однос пак на наводите од тужениот дека истиот е занаетчија кој како таков се разликува од тужителот во прометот и дека во никој случај не може да биде конкуренција на тужителот, а како што укажал и Врховниот суд во предходна своја одлука, судот ги имаше предвид и овие наводи и токму затоа само делумно го уважи тужбеното барање, бидејќи доколку тужениот му беше конкурент на тужителот тогаш во тој случај, а при вака утврдена фактичка состојба, ќе следеше целосно уважување на тужбеното барање, што во случајот не е така, бидејќи во поголемиот дел судот го одби тужбеното барање, што значи судот прифати дел од наводите на тужениот и врз основа на истите во поголем дел го одби тужбеното барање, но тоа не значи дека тужениот нема извршено повреда на трговската марка на тужителот, а за што е погоре укажано.

Предвид на овие причини судот одлучи како под ст.1 и 2 од диспозитивот.

Што се однесува за одбивателниот дел од тужбата како и прецизираното тужбено барање, тоа е од следните причини:

Најпрвин во однос на повредата за трговската марка ZANUSSI, тужителот во текот на постапката не докажа дека тужениот извршил повреда на оваа трговска марка.

Всушност тужителот никаде не се осврнува на тоа дека тужениот во својот назив, фирма или претставување во правниот промет ја користи трговската марка ZANUSSI, ниту пак дека таква марка има во интернет домените на кој што бил регистрант тужениот.

Имено интернет доменот на која што интерактивна апликација беше споменувана марката ZANUSSI беше electroluxprofessional.com.mk, како тоа се наведува во тужбата и на едно од вештачењата од тужителот кои се приложени со тужбата, меѓутоа тужителот испуштил од вид дека тужениот не бил регистрант на овој домен што видно произлегува од известувањето на Мар-нет, поради што предвид на сето тоа, тужбеното барање кое се однесува во поглед на повреда на трговската марка ZANUSSI став.3 и 4 од петитумот на тужбата, а кој што се однесува на марката ZANUSSI се одбива, бидејќи оваа трговска марка не се споменува ниту на било кој друг начин се поврзува со тужениот, ниту со она што го правел.

Што се однесува во однос на барањето на тужителот да се забрани на тужениот да ја користи трговската марка Електролукс, барањето да му се забрани да го употребува зборот Електролукс или негова транскрипција или транслитерација и му се наложи да ја промени неговата фирма, судот во тој дел, а спрема исходот од доказната постапка и во оваа фаза смета дека е неосновано заради што го одби, а од следните причини:

Согласно членот 207 од Законот за индустриска сопственост, а во која одредба се нормирани ограничувања на правото на носителот на трговска марка, во истата оваа одредба е предвидено дека правото на трговската марка не му дава право на носителот на трговската марка да му забрани на трето лице употреба во стоковниот промет на нивните имиња, презимиња, знаци или трговски имиња, без оглед на фактот што таквите податоци се идентични или слични со трговската марка, под услов да се користат во согласност со добрите деловни обичаи и да не доведуваат до нелојална конкуренција.

Токму од оваа законска одредба произлегува зошто тужителот сега со оваа тужба не може да му забрани на тужениот употреба на неговата трговска марка. Ова од причини што тужителот согласно членот 205 од ЗПП, не докажа дека заштитената трговска марка и употребеното регистрирано име Електролукс на занатечијата Теодор Палензо од Битола и негово запишување во Трговскиот регистар на РМ како занаетчија за поправка на апарати за домаќинство, доведува до некаква форма на конкуренција, па спрема тоа тужителот како носител на трговската марка Електролукс, сега во оваа фаза, без едни такви докази за постоењето на конкуренција, се ограничува во правото да му забрани на тужениот понатамошна употреба на неговиот трговски знак во стоковиот промет, а кој знак се однесува за своето регистрирано име на фирма, бидејќи тужителот не докажа дека тужениот му е конкуренција. Факт е дека тужениот е занаетчија кој што се занимава со поправка на електрични како и други видови на апарати за домаќинство, а наспроти него тужителот е врвен и светски познат производител на апарати, така што во отсуство на докази за спротивното, судот смета дека тужениот, во никој случај не може да му конкурира на тужителот и да ги доведе во заблуда потрошувачите. Дури и како сервисер тужениот повторно не би можел да му биде конкурент на тужителот и да ги доведе во заблуда потрошувачите, бидејќи секој кој би купил производ од марката на тужителот, веднаш би добил инструкции за тоа кој е овластен сервисер и на тој начин потрошувачот би знаел дека тужениот не е ниту сервисер на тужителот, што значи и во тој поглед тужениот не може да е конкуренција на тужителот.

Самата интенција на донесувањето на Законот за индустриска сопственост како и судската заштита која ја бараат оние на кои им се повредени правата согласно овој закон е потрошувачите да не бидат измамани и доведени во заблуда и со самото тоа да се свртат кон конкурентскиот производ. Меѓутоа во конкретниот случај она што е од значење е дека тужениот нема свој производ кој го нуди на пазарот и со кој што би му конкурирал на тужителот и со тоа би ги натерал потрошувачите да купуваат од кај него, барем тоа тужителот не го докажа во ова постапка согласно чл.205 од ЗПП така што иако тужениот

на овој начин го предизвикал тужителот со тоа што неовластено му ја употребил неговата регистрирана трговска марка за претставување во правниот промет, сепак, тужениот реално не му е конкурент на тужителот, бидејќи за да му биде конкурент на тужителот потребно е да ја врши истата дејност како и тужителот, а во случајот тужениот не продава производи од марката на тужителот и не се докажа дека остварува имотна корист од користењето на трговската марка на тужителот, па спрема тоа тужениот не може да се смета за конкурент на тужителот ниту пак тужителот докажа дека тужениот со тоа што му ја користи трговската марка му прави некоја штета или во што се состои таа штета, така што тужителот предвид на постоењето на погоре наведената одредба од чл.207 од Законот за индустриска сопственост, е ограничен во правото да му забрани на тужениот користење на неговата трговска марка, барем сега и во овој период, затоа што моментално тужениот не му е конкурент и до овој момент нема докази дека му прави штета на тужителот.

Што се однесува во однос на користењето на интернет домените и периодот во кој тужениот бил регистрант на истите, повторно и за нив тужителот не докажа дека со користењето на тие домени, тужениот му направил некоја штета на тужителот, а како би имало основ за да му се изрече некоја забрана на тужениот. Имено наводите во тужбата кој што се однесуваат на овој дел од постапката, за домените, беа дека на еден од нив, доменот electroluxprofessional.com.mk, тужениот постапувал несовесно само со цел за да оствари некоја финансиска корист, меѓутоа овие наводи, како е и предходно напоменато не наоѓаат поткрепа согласно изведените докази, бидејќи видно од известувањето на MAP-нет, е дека тужениот не бил регистрант на доменот electroluxprofessional.com.mk, за периодот на кој се однесува тужбеното барање, а за кој што домен тужителот во тужбата тврдеше дека тужениот на неговата интернет апликација продава производи од марката на тужителот во својот дуќан, така што предвид на утврдената фактичка состојба е дека тужениот, иако му ја користи трговската марка на тужителот, тужителот се ограничува во правото да му забрани на тужениот да ја употребува истата бидејќи во оваа фаза и постапка тужителот не докажа дека тужениот му е конкурент или дека прави штета, што не значи дека тужителот доколку сето тоа го докаже во иднина, а предвид на тоа што е утврдена повреда на трговската марка и постапување на тужениот во одреден период може со друга тужба да бара забрана на користење на марката како и други задолженија од тужениот. Притоа во тој дел нема да има пресудена работа бидејќи ке се знае од кој временски период тужениот почнал да биде конкурент или прави штета.

Предвид на овие причини судот одлучи како е во став 3 од изреката на одлуката.

Во однос на трошоците на постапката одлуката за нив судот ја донесе согласно членот 148 став 2 од ЗПП, а според која што одредба е предвидено дека ако странката делумно успее во парницата судот може со оглед на постигнатиот успех во спорот да определи секоја странка да ги сноси своите трошоци, што во случајот делумен е успехот на тужителот во оваа постапка, а тужениот пак даде повод за тужба, поради што судот во однос на трошоците се одлучи за примена на оваа одредба.

Притоа исклучок од примената на оваа одредба има само за трошоците кои се однесуваат за рочиштето од 06.04.2016 година, бидејќи трошоците за одлагањето на ова рочиште беа по исклучива вина на тужителот, кој што побара иземање како начин да не се впушти во расправање, а кое иземање се покажа како неосновано. Па со оглед дека согласно чл.150 ст.1 од ЗПП, странката е должна да ги надомести на противната страна трошоците што ги предизвика по своја вина независно од исходот на парницата судот со примена на оваа одредба го задолжи тужителот да ги надомести на тужениот трошоците во износ од 4.680,00 денари.

Во однос пак на трошоците кои што тужениот ги бара за рочиште од 11.05.2016г, истите се неосновани бидејќи судот не признава записник каде судијата не е присутен и потпишан, а во случајот судот што се однесува на ова рочиште истото не го одржа поради службена отсутност на судијата, меѓутоа за истото благовремено со покани ги известил странките. Тоа што тужениот поканата за презакажување на рочиште ја примил покасно, не е по вина на судот бидејќи доколку тужениот имаше регистрирано електронска достава веднаш ке ја примеше поканата, исто како и тужителот и на тој начин не ке мораше да иди до Битола. Во однос на трошоците за ДДВ и патни трошоци, а кои се

«ТС-13/15»

однесуваат за рочиштето од 06.04.2016 година, судот не досуди бидејќи тужениот не приложи доказ дека патувал со сопствено моторно возило и решение за ДДВ, ниту тоа го стори со доставениот трошковник.

**Претседател на советот,
С у д и ј а,
Александар Илиевски с.р**

ПОУКА: Против оваа пресуда дозволена е жалба во рок од 8 дена по приемот, преку овој суд до Апелациониот суд во Битола.

Д-НА: полномошниците на странките.

НАЛОГ Се задолжува тужителот во рок од 5 дена од достава на препис од оваа пресуда да плати такса за одлука во износ од 1.200,00 денари на име на Буџетска сметка на РМ во спротивно ќе се наплати присилно преку решение на Управа за јавни приходи зголемена за 50% по основ на казнена такса.